

notlivých negymnaziálních skupin maturitních oborů jsou malé, s výjimkou nižší průměrné úspěšnosti žáků skupiny společenských oborů (zajímavá je shoda s nižšími ambicemi žáků této skupiny oborů uváděnými v kapitole 3.2).

Tabulka 9

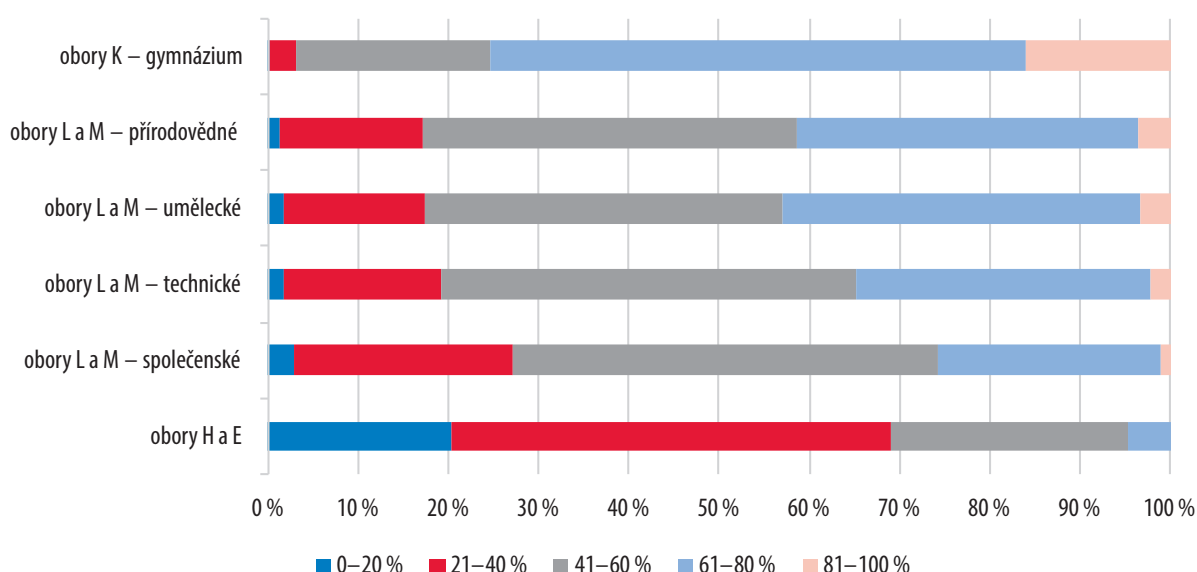
Průměrná úspěšnost žáků 2. ročníku SŠ podle skupin oborů vzdělání (v %)

Skupiny oborů vzdělání	Průměrná úspěšnost
Obory K – gymnázium	67,1
Obory L a M – přírodovědné	55,1
Obory L a M – umělecké	54,9
Obory L a M – technické	53,0
Obory L a M – společenské	49,4
Obory H a E (nematuritní obory)	33,6

Z rozložení počtu žáků podle úspěšnosti je patrné, že pouze v případě žáků gymnázií dosáhla více než polovina žáků požadované úspěšnosti nad 60 %. Naopak znepokojivé je, že plná pětina žáků nematuritních oborů nedosáhla ani 20% úspěšnosti odpovědí na otázky testu (viz graf č. 14); obtížnost úloh přitom vycházela z požadavků RVP pro základní vzdělávání.

Graf 14

Rozložení výsledků žáků 2. ročníku SŠ podle skupin oborů vzdělání a podle celkové úspěšnosti

Známka žáka z českého jazyka na konci předchozího školního roku

Známku z českého jazyka lze chápat jako jeden z ukazatelů dosahovaných výsledků žáků, proto je důvodné očekávat její úzký vztah k dosažené úrovni čtenářské gramotnosti. Graf č. 15 tento předpoklad potvrzuje jak pro žáky 9. ročníku ZŠ, tak pro žáky 2. ročníku SŠ. Žáci mající na konci předchozího školního roku lepší známku z českého jazyka dosáhli vyšší průměrnou úspěšnost v testu, přičemž silněji se tento vztah ukazuje v případě žáků 9. ročníku ZŠ. To svědčí o tom, že školní klasifikace žáků v českém jazyce je poměrně validním indikátorem sledovaných dovedností žáků ve sledovaných aspektech čtenářské gramotnosti.

